

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa P. S.A. w W.
przeciwko P. S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 4 września 2015 r., sygn. akt I ACa (..),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną ocenę skargi kasacyjnej przez zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna jest bowiem środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Powódka jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała potrzebę wykładni art. 430 k.c. (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

W związku z tą przesłanką przypomnieć należy, że zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości ma miejsce wówczas, gdy co do konkretnego przepisu prawnego brak jednolitej lub utrwalonej judykatury, zwłaszcza judykatury Sądu Najwyższego albo też przyjęta i dominująca wykładnia jest oczywiście błędna lub kontrowersyjna. Skarżąca powinna była zatem przedstawić argumentację przemawiającą za zmianą dotychczasowej wykładni, albo też wykazać, że wskazane przepisy, chociaż budzą poważne wątpliwości, nie doczekały się wyjaśnienia i powinny zostać zinterpretowane przez Sąd Najwyższy. Tymczasem wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wykazuje poważnych wątpliwości co do wykładni art. 430 k.c. k.c., zaś postawiona w skardze kwestia, jak się wydaje, rozumienia pojęcia bezprawności czynu i określenia wzorca starannego działania, sprowadza się tylko do zwykłej wykładni i stosowania prawa w konkretnym stanie faktycznym. Nie stanowi

to przesłanki przedsądu, gdyż wówczas skarga kasacyjna nie miałaby granic a postępowanie kasacyjne byłoby kolejną (zwykłą) instancją.

Z przedstawionych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

jw